

1176

USTAWA

z dnia 16 lipca 2009 r.

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy — Prawo bankowe¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, jest wypłacane w złotych, według terminarza wypłat ustalonego w trybie przewidzianym w art. 28 ust. 3, w terminie 30 dni od otrzymania przez syndyka lub zarządcę masy upadłości banku kwoty przekazanej przez Fundusz na wypłaty środków gwarantowanych, nie później jednak niż w terminie trzech miesięcy od dnia niedostępności środków, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających wypłatę środków gwarantowanych w terminie określonym w ust. 3, w szczególności ze względu na nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg banku lub znaczną liczbę prowadzonych przez bank rachunków, sąd prowadzący postępowanie upadłościowe może, na wniosek Zarządu Funduszu, przedłużyć termin wypłat, nie dłużej jednak niż o 10 dni roboczych.”,

c) uchyla się ust. 6,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, sąd rozpatruje nie później niż w terminie 7 dni od dnia wniesienia.”;

2) w art. 23 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze rozporządzenia, czasowo określić wyższą niż określona w ustawie górną granicę środków gwarantowanych, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności systemu bankowego oraz ochronę interesu deponentów.”;

3) art. 38b otrzymuje brzmienie:

„Art. 38b. 1. Podmioty objęte systemem gwarantowania informują osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z ich usług o:

1) swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej;

2) uczestnictwie w ustawowym systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:

a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,

b) rodzaje podmiotów, które zgodnie z ustawą mogą być uznane za deponenta uprawnionego do otrzymania świadczenia pieniężnego.

2. Podmioty objęte systemem gwarantowania obowiązane są poinformować osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z ich usług o braku ochrony gwarancyjnej w przypadku, gdy:

1) wierzytelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności bankowych, nie będzie chroniona przez ustawowy system gwarantowania, w szczególności jeżeli osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z ich usług nie mogą być uznane za deponenta w rozumieniu niniejszej ustawy;

2) w związku z wykonywaniem innej czynności niż czynność bankowa, podmiot objęty ustawowym systemem gwarantowania wystawia dokument imienny potwierdzający jego zobowiązanie pieniężne;

3) w związku z usługami świadczonymi przez podmiot objęty systemem gwarantowania, w szczególności polegającymi na pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać jakiegokolwiek wierzytelności osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z ich usług wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1 i 2, powinny być również zawarte w umowach między osobami korzystającymi oraz zainteresowanymi korzystaniem z usług a podmiotem objętym systemem gwarantowania.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2009, str. 3).

4. Informacje dotyczące trybu i warunków otrzymania świadczenia pieniężnego na podstawie ustawy powinny zostać udostępnione na wniosek osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z usług.
5. Wszelkie informacje udostępniane osobom korzystającym oraz zainteresowanym korzystaniem z usług stosownie do przepisów ust. 1—3, powinny być podawane w sposób:
 - 1) w jaki podawane są informacje o świadczonych usługach;
 - 2) jednoznaczny i zrozumiały.
6. Informacje o uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji określonych w ust. 1 i 2.
7. Zakaz określony w ust. 6 stosuje się również do podmiotów niebędących uczestnikami systemu gwarantowania.”;

4) po art. 38b dodaje się art. 38c w brzmieniu:

„Art. 38c. 1. Fundusz, na zasadzie wzajemności, współpracuje z podmiotami odpowiedzialnymi za oficjalnie uznane systemy gwarantowania w państwach, w których:

- 1) banki krajowe prowadzą działalność poprzez oddział, w przypadku gdy oddział ten utworzony został na terytorium innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
 - 2) mają siedziby instytucje kredytowe prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział.
2. Fundusz może zawierać porozumienia, określające w szczególności zasady współpracy, o której mowa w ust. 1, zakres wymiany informacji oraz zasady ochrony tych informacji.
 3. Fundusz jest uprawniony do przekazywania podmiotom, o których mowa w ust. 1, również informacji prawem chronionych, pod warunkiem że podczas przekazywania zapewnione zostaną odpowiednie środki niezbędne do ich ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem lub utratą oraz że przekazywanie następuje w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.
 4. Informacje otrzymane przez Fundusz w ramach współpracy od podmiotów, o których mowa w ust. 1, nie

mogą być udostępniane innym osobom, z wyjątkiem syndyka lub zarządcy masy upadłości podmiotu objętego systemem gwarantowania. Ograniczenie to nie dotyczy przypadków, w których informacje nie są objęte ochroną prawną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa, w którym funkcjonuje system gwarantowania przekazujący informacje.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40a:

a) ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. Oddział banku zagranicznego, niebędący podmiotem objętym obowiązkowym systemem gwarantowania w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711 i Nr 144, poz. 1176), informuje — w sposób, w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach — osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z jego usług o:

- 1) swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej;
- 2) uczestnictwie w systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:
 - a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,
 - b) rodzaje podmiotów, które mogą być uznane za uprawnione do otrzymania świadczenia pieniężnego.

1b. Oddział banku zagranicznego, o którym mowa w ust. 1a, obowiązany jest poinformować osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z jego usług o braku ochrony gwarancyjnej w przypadku, gdy:

- 1) wierzytelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności bankowych, nie będzie chroniona przez system gwarantowania;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 71, poz. 609, Nr 127, poz. 1045 i Nr 131, poz. 1075.

- 2) w związku z wykonywaniem innej czynności niż czynność bankowa, oddział banku zagranicznego wystawia dokument imienny potwierdzający jego zobowiązanie pieniężne;
- 3) w związku z usługami świadczonymi przez oddział banku zagranicznego, w szczególności polegającymi na pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać jakiegokolwiek wierzytelności osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z jego usług wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c—1g w brzmieniu:

„1c. Informacje, o których mowa w ust. 1a pkt 2 i ust. 1b pkt 1 i 2, powinny być zawarte również w umowach między osobami korzystającymi oraz zainteresowanymi korzystaniem z usług a oddziałem banku zagranicznego.

1d. Informacje dotyczące trybu i warunków otrzymania świadczenia pieniężnego powinny zostać udostępnione na wniosek osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z usług oddziału banku zagranicznego.

1e. Wszelkie informacje udostępniane osobom korzystającym oraz zainteresowanym korzystaniem z usług oddziału banku zagranicznego, stosownie do przepisów ust. 1a—1c, powinny być podawane w sposób:

- 1) w jaki podawane są informacje o świadczonych usługach;
- 2) jednoznaczny i zrozumiały.

1f. Informacje o uczestnictwie w systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji określonych w ust. 1a i 1b.

1g. Zakaz określony w ust. 1f stosuje się również do podmiotów niebędących uczestnikami systemu gwarantowania.”;

2) art. 48o otrzymuje brzmienie:

„Art. 48o. 1. Instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informuje — w sposób, w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach — osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z jej usług o:

- 1) swojej sytuacji ekonomiczno-financej;
- 2) uczestnictwie w systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:
 - a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,

b) rodzaje podmiotów, które mogą być uznane za uprawnione do otrzymania świadczenia pieniężnego.

2. Instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązana jest poinformować osobę korzystającą oraz zainteresowaną korzystaniem z jej usług o braku ochrony gwarancyjnej w przypadku, gdy:

1) wierzytelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności bankowych, nie będzie chroniona przez system gwarantowania;

2) w związku z wykonywaniem innej czynności, niż czynność bankowa, instytucja kredytowa wystawia dokument imienny potwierdzający jej zobowiązanie pieniężne;

3) w związku z usługami świadczonymi przez instytucję kredytową, w szczególności polegającymi na pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać jakiegokolwiek wierzytelności osób korzystających oraz zainteresowanych korzystaniem z jej usług wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1 i 2, powinny być zawarte również w umowach między osobami korzystającymi oraz zainteresowanymi korzystaniem z ich usług a instytucją kredytową.

4. Informacje dotyczące trybu i warunków otrzymania świadczenia pieniężnego powinny zostać udostępnione na wniosek osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z usług instytucji kredytowej.

5. Wszelkie informacje udostępniane osobom korzystającym oraz zainteresowanym korzystaniem z usług instytucji kredytowej, stosownie do przepisów ust. 1—3, powinny być podawane w sposób:

- 1) w jaki podawane są informacje o świadczonych usługach;
- 2) jednoznaczny i zrozumiały.

6. Informacje o uczestnictwie w systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji określonych w ust. 1 i 2.

7. Zakaz określony w ust. 6 stosuje się również do podmiotów niebędących uczestnikami systemu gwarantowania.”.

Art. 3. 1. Podmioty objęte systemem gwarantowania obowiązane są poinformować w formie pisemnej osoby korzystające z ich usług o informacjach, o których mowa w art. 38b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Oddziały banków zagranicznych, niebędące podmiotami objętymi obowiązkowym systemem gwarantowania w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, obowiązane są poinformować w formie pisemnej osoby korzystające z ich usług o informacjach, o których mowa w art. 40a ust. 1a i 1b ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

3. Instytucje kredytowe prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązane są poinformować w formie pisemnej osoby korzystające z ich usług o informacjach, o których mowa w art. 48o ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*